

Wesele śpiewajmy

Anonim, koleda staropolska, XVI w.

J = 180

4 V

8 V

12 V

16 V

20 V

24

Każdy kolejny chronologicznie kancjonał korzysta z dorobku poprzedników, tworząc nowe odmiany tekstu w stosunku do nich. Kancjonał Sudrowskiego korzysta najwięcej z Kancjonału Nicświeskiego, a potem z Kancjonału Tymienieckiego z Brzozowa; jego kontakt z wersją z r. 1558 jest słaby.

Wesele śpiewajmy,
Boga Ojca chwalmy,
Jenż tu Syna swego
Jednorodzonego
⁵ Dał dla wybawienia
Ludzkiego plemienia.

Przychód na świat Pański
Z jego wielkiej łaski
Prorocy znać dali
¹⁰ I prorokowali,
Że czworaki miał być,
Bo nas chciał wszech zbawić.

Pierwsze przyście jego
Z nieba wysokiego
¹⁵ Na on czas sie zstało,
Gdy na się wziął ciało.

Z Panny sie narodził,
By nas wyswobodził

Z jęctwa okrutnego
²⁰ Djabła przewrotnego.
Ten nas w swej mocy miał
I w niewoli trzymał
Dla Adamowego
Grzechu wielkiego.

²⁵ Na świat sie ukazał,
By pokutę kazał.
Niemocne uzdrawiał,
Ślepym wzroki dawał.
Nie przyszedł dla zdrowych,
³⁰ Ale dla nas chorych,

Co swą nicmoc znamy,
W niej sie uciekamy
Do niego samego,
Lekarza prawego,